

Sygn. akt IV U 766/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lutego 2017 r. w S.

odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 27 kwietnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. M. do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 lutego 2015 roku do 30 września 2017 roku;

II. przyznaje i nakazuje wypłacić z sum Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adwokata K. K. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w S. kwotę 73,80 (siedemdziesiąt trzy 80/100) złotych, w tym należny podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu na rzecz S. M..

Sygn. akt: IV U 766/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 27 kwietnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że ubezpieczony został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, ale niezdolność ta powstała w lipcu 2014r., a zatem dalej jak 18-miesiący od ustania ubezpieczenia, co nastąpiło w dniu 24 października 2011r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony S. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał m.in., że organ rentowy nieprawidłowo ustalił, że niezdolność do pracy powstała u niego w lipcu 2014r. U lekarza psychiatry leczy się bowiem od 4 maja 2005r. i ta data, ewentualnie 2008r., kiedy przebywał w szpitalu i zgodnie z dokumentacją medyczną miał urojenia i omamy o charakterze posłanniczym, powinna być przyjęta jako data powstania u niego niezdolności do pracy. Ponadto w ocenie ubezpieczonego stwierdzona u niego całkowita niezdolność do pracy trwa dłużej niż stwierdziła to komisja lekarska

ZUS wskazując przewidywany termin trwania całkowitej niezdolności do pracy – do 31 marca 2016r. (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 16 kwietnia 2015r., która stwierdziła, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 marca 2016r., przy czym niezdolność ta powstała w lipcu 2014r. Taka data powstania niezdolności do pracy powoduje, że ubezpieczony nie spełnia ustawowej przesłanki nabycia prawa do renty, w myśl której niezdolność do pracy powinna powstać w okresie ubezpieczenia albo nie dalej jak 18-miesiący od ustania ubezpieczenia (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 6 lutego 2015r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek ubezpieczonego S. M. o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 9 marca 2015r. ustalił, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 marca 2016r., a niezdolność ta powstała w lipcu 2014r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 9 marca 2015r. k.15 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, w którym ubezpieczony zakwestionował datę powstania całkowitej niezdolności do pracy, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 16 kwietnia 2015r. ustaliła, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 marca 2016r., a niezdolność ta powstała w lipcu 2014r. (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.8 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 16 kwietnia 2015r. k.18 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 27 kwietnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że całkowita niezdolność ubezpieczonego do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia ,tj. od 24 października 2011r. (decyzja z 27 kwietnia 2015r. k.21 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 43 lata i wykształcenie zawodowe murarz-tylnik. Ubezpieczony pracował w swoim zawodzie przez kilkanaście lat na przestrzeni od 1988r. do 2010r. (świadczenia pracy z 31 stycznia 1996r. i 30 lipca 2010r. k.9 i 11 akt rentowych). Ostatnie ubezpieczenie S. M. obejmowało okres pobierania przez ubezpieczonego świadczenia pielęgnacyjnego na ojca K. M. od 1 czerwca 2011r. do 24 października 2011r. (zaświadczenie Burmistrza Ż. z 26 stycznia 2015r. k.13 i karta przebiegu zatrudnienia k.20 akt rentowych)

Ubezpieczony cierpi na chorobę psychiczną w postaci halucynozy organicznej dawniej zwaną halucynozą alkoholową przewlekłą, a ponadto na zespół uzależnienia od alkoholu w okresie abstynencji oraz organiczne uszkodzenie (...). Ubezpieczony leczy się psychiatrycznie od 4 maja 2005r. początkowo z rozpoznaniem przebytej psychozy alkoholowej, a następnie z diagnozą schizofrenia paranoidalna. W okresach od 21 sierpnia 2008r. do 15 lutego 2009r., a następnie od 12 lutego 2010r. do 2 kwietnia 2010r. ubezpieczony przechodził leczenie szpitalne odpowiednio w Oddziale Psychiatrycznym SPZOZ w Ł. oraz w Oddziale Odwykowym SPZOZ w Ł.. Podczas tej drugiej hospitalizacji nie opisywano u ubezpieczonego objawów psychotycznych. W lipcu 2014r. nastąpiło u ubezpieczonego pogorszenie stanu psychicznego objawiające się stanami psychotycznymi, tak iż w okresie od 21 sierpnia 2014r. do 26 września 2014r. ponownie przebywał on na leczeniu szpitalnym - w Oddziale Psychiatrycznym SPZOZ w Ł.. Badanie psychiatryczne ubezpieczonego na potrzeby opinii sądowej wykazuje u ubezpieczonego objawy psychozy – halucynozy organicznej (błędnie rozpoznanej wcześniej jako schizofrenia paranoidalna) oraz zespół uzależnienia od alkoholu w okresie abstynencji. Rozpoznana u ubezpieczonego choroba psychiczna powoduje, że od lipca 2014r. do 30 września 2017r. jest on całkowicie niezdolny do pracy. Bezpośrednio przed powstaniem u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy, przy czym początek częściowej niezdolności ubezpieczonego do pracy to styczeń 2011r. Od tej daty ubezpieczony kontynuował systematyczne leczenie psychiatryczne, w toku którego odnotowywano u niego objawy schizofrenopodobne. Nasilenie tych objawów dawało podstawy do stwierdzenia u ubezpieczonego od wskazanej daty częściowej niezdolności do pracy (opinia biegłych psychiatry M. D. i psychologa A. B. 13 akt sprawy, uzupełniająca opinia tych samych biegłych k.49 akt sprawy oraz opinia biegłych psychiatry M. A. i psychologa N. B. k.76-78 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia w jakiej dacie ubezpieczony stał się osobą niezdolną do pracy. Organ rentowy ustalił bowiem, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od lipca 2014r., a zatem niezdolność ta powstała po upływie 18 miesięcy od ostatniego ubezpieczenia, które ustało w dniu 24 października 2011r. Ubezpieczony zakwestionował ustaloną przez organ rentowy datę powstania niezdolności do pracy. W celu zbadania tej kwestii Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu psychiatrii i psychologii. Sporządzone na tę okoliczność opinie dwóch zespołów biegłych potwierdziły prawidłowość ustalenia, że z powodu stanu psychicznego ubezpieczony stał się całkowicie niezdolny do pracy od lipca 2014r., niemniej drugi zespół biegłych w składzie psychiatra M. A. i psycholog N. B. ustalił również, że zanim ubezpieczony stał się całkowicie niezdolny do pracy, to już od stycznia 2011r. był osobą częściowo niezdolną do pracy. Analizując powyższe opinie biegłych, a w szczególności opinię drugiego zespołu biegłych, który wypowiedział się również co do stanu zdrowia ubezpieczonego przed lipcem 2014r. (opinia k.76-78 akt sprawy) Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodne dowody w sprawie, gdyż wydane zostały przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzone były analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Przedstawione ustalenia biegłych dały podstawę do zmiany zaskarżonej decyzji, gdyż okoliczność, że przed powstaniem całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczony już od stycznia 2011r. był częściowo niezdolny do pracy, pozwoliła na stwierdzenie, że niezdolność do pracy – w stopniu częściowym - będąca pierwszą przesłanką ustalenia prawa do renty, powstała u ubezpieczonego w okresie ubezpieczenia (vide: ustalenia faktyczne co do okresów ubezpieczenia, w tym karta przebiegu zatrudnienia na k.20 akt rentowych). Ze zgromadzonych dowodów, w tym z w/w karty przebiegu zatrudnienia wynika ponadto, że po stronie ubezpieczonego spełniona została również przesłanka co najmniej 5-letniego okresu ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę ,tj. na przestrzeni od 6 lutego 2005r. do 5 lutego 2015r. Z przedstawionych względów Sąd stwierdził, że ubezpieczony jest uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 lutego 2015r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o rentę do 30 września 2017r. ,tj. do daty wskazanej przez biegłych. Ustaleniu takiemu nie sprzeciwia się przy tym fakt, że całkowita niezdolność ubezpieczonego do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego ubezpieczenia. Upřednio bowiem ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy i niezdolność ta nie ustała, ale z uwagi na pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonego przekształciła się w całkowitą niezdolność do pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz ubezpieczonego z urzędu Sąd orzekł zgodnie z §19 pkt 1 i §20 w zw. z §12 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności

adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013r., poz.461 ze zm.) obowiązującego w dacie wszczęcia niniejszej sprawy.